

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, poniedziałek 3 sierpnia 1953 r. Nr 182 (1011) B Cena 20 gr

Naczelnym zadaniem młodzieży — całym sercem włączyć się do kampanii na rzecz rokowań

Rezolucja III Światowego Kongresu Młodzieży

III Światowy Kongres Młodzieży, który 31 lipca zakończył swe obrady, uchwalił rezolucję, aprobowaną przez Światową Federację Młodzieży Demokratycznej w okresie po II Kongresie.

Rezolucja stwierdza z głębokim zadowoleniem wzrost siły i sukces międzynarodowego ruchu młodzieży w walce o pokój i o jej prawa oraz podkreśla, że wspólna walka o żywotne prawa i nadzieje młodzieży powinna być najważniejszym zadaniem SFMD.

Podkreślając, że główną przy-

czynną ciężkich warunków życia młodzieży w wielu krajach jest polityka przygotowań do nowej wojny światowej, polityka militarystyki i użyczenia narodu. Kongres wyzwa wszystkie organizacje młodzieżowe, aby zjednoczyły swe wysiłki w obronie demokratycznych praw młodego pokolenia.

Rezolucja wzywa chłopców i dziewczęta do walki o to, aby państwo zapewniło im wykształcenie ogólne i zawodowe, aby zagwarantowało prawo do pracy i do odpoczynku, równą płacę za jednakową pracę i dało młodzieży możliwość brania udziału w rozstrzygnięciu spraw społecznych i publicznych.

Kongres wypowiedział się za rozwojem jak najszybszej wymiany kulturalnej między młodzieżą wszystkich krajów, za organizowaniem w skali międzynarodowej i egohkrajowej jeszcze liczniejszych spotkań młodzieży oraz zlotów i wystaw, za wymianą delegacji, dzieł sztuki i kultury, za regularnym urzędowaniem międzynarodowych zawodów sportowych.

III Światowy Kongres Młodzieży wezwał wszystkie organizacje młodzieżowe do aktywnego poparcia wysiłków narodów, zmierzających do osłabienia napięcia w sytuacji międzynarodowej.

Główny obowiązek młodzieży — stwierdza rezolucja — polega na tym, aby z całą wolą sobie energię wzięła udział w zainicjowanej przez Światową Radę Pokoju kampanii na rzecz rokowań i pokojowego rozwiązania spornych problemów na rzecz potężnego kresu toczącej się wojny i agresywnym działaniom, skierowanym przeciwko niezawisłości narodów.

W zakończeniu rezolucja podkreśla doniosłość znaczenia umocnienia i rozszerzenia jedności młodzieży walczącej o swe prawa.

Na brzośnie Pałacu Kultury i Nauki im. J. Stalina We wspaniałe urządzenia wyposażona będzie sportowa część Pałacu Młodzieży

Stale wzrasta tempo budowy Pałacu Kultury i Nauki im. J. Stalina. W ciągu ostatniego tygodnia radzieccy budowniczowie zmontowali dwie następne kondygnacje. Gotowy jest już wiec 26 kondygnacji części wyścigowej Pałacu. Stalowa konstrukcja osiągnęła obecnie wysokość 110 m.

Równoległe z montażem stałowej konstrukcji trwają prace przy wypełnianiu ścian cegłą siarową i okładaniu murów piętami ceramicznymi.

Przy budowie skrzydeł bocznych Pałacu, robotnicy w dalszym ciągu wykańczają ich wnętrza — instalując przewody centralnego ogrzewania i wentylacyjne. Trwają tu również roboty tynkarskie. W ostatnich dniach wzrosło szczególnie tempo prac przy wykańczaniu skrzydeł, w którym mieścić się będzie część sportowa Pałacu Młodzieży. Zakładane są tu specjalne, nowoczesne urządzenia klimatyzacyjne, których nie posiada jeszcze żaden obiekt tego rodzaju w kraju.

Kongres młodzieży był olbrzymią manifestacją jedności młodzieży świata w walce o pokój, przyjaźń i prawa młodego pokolenia

Wywiad z przewodniczącym ZG ZMP tow. Stanisławem Pilawką

Przewodniczący ZG ZMP, tow. Stanisław Pilawka, stojący na czele delegacji polskiej na IV Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów w Bukareszcie, udzielił naszym przedstawicielom w Bukareszcie następującego wywiadu.

Jakie wrażenie odniosła delegacja polska z III Światowego Kongresu Młodzieży i Studentów w Bukareszcie?

Obecny Kongres obradujący w dniach 25—30 lipca w „Sali Floreasca” wkrótce po doniosłym zebraniu Światowej Rady Pokoju jest wydarzeniem o wielkim znaczeniu dla sprawy pokoju i swobody dla światowego ruchu młodzieży.

Okolo 6 miesięcy temu Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej zwróciła się do młodzieży całego świata z apelem o zwołanie III Światowego Kongresu i IV Światowego Festiwalu Młodzieży. Celem Kongresu — jak głosił apel — było omówienie najważniejszych zagadnień nurtujących młodzież wszystkich krajów. Cel ten — jak wykazał przebieg Kongresu — został osiągnięty. Mimo ogromnych trudności i przeszkód stawianych młodzieży w wielu krajach kapitalistycznych, zależnych i kolonialnych, na Kongres przybyło 1500 delegatów młodzieży z 106 krajów.

Nigdy jeszcze nie było tak szerokiego i reprezentacyjnego międzynarodowego zebrania młodzieży, zarówno jeśli chodzi o udział poszczególnych delegacji narodowych, jak i o różnorodność kierunków politycznych, poglądów lub wyznań religijnych. Delegacje młodzieży przybyły ze wszystkich kontynentów. Ze wschodu i zachodu, z Ameryki i Azji, ze Skandynawii i Dalekiego Wschodu. Okolo 100 osób zabierało głos w dyskusji na posiedzeniach plenarnych. Nie mniej niż drugie tyle dyskutantów wzięło udział w pracach poszczególnych komisji.

Kongres stał się olbrzymią manifestacją jedności młodzieży świata w walce o pokój, przyjaźń i prawa młodego pokolenia. Szeroki udział różnorodnych organizacji młodzieżowych, szereg i nieskrępowana dyskusja, w której udział wzięli przedstawiciele młodzieży komunistycznej, socjaldemokratycznej, liberalnej, katolickiej, protestanckiej, ewangelicznej, muzułmańskiej — robotniczej i chłopiejskiej, pracowniczej, naukowej i dziennikarskiej, studentów, artystów i sportowców, posłowie do parlamentu i działacze społeczni — wszystko to wskazywało, że młodzież całego świata chce pokoju, pragnie nauki, prawa do pracy i szczęścia, że nie zamierza przerywać nauki i wysiłku.

W czasie obrad Kongresu mieliśmy szczęście razem z delegatami młodzieży całego świata cieszyć się z wielkiego zwycięstwa

silnego pokoju, jakim jest podpisanie rozejmu w Korei. Niesposób wyrazić tego, co się działo wówczas na Kongresie, jak wspaniała i serdeczna manifestacja miłości i szacunku do Korei i Chin Ludowych przyjaźni młodzieży i zawieszaniu broni w Korei. Było to przeżycie, które na zawsze utkwiło w naszych sercach, które jeszcze bardziej scementowało przyjaźń młodzieży całego świata. To przekonało również wielu spośród jeszcze wahających się o możliwości zwycięstwa sił pokoju, o możliwości rozwiązywania wszystkich spornych spraw międzynarodowych drogą rokowań.

Delegaci naszej młodzieży, tu właśnie, na Kongresie, z całą mocą odczuli, jak szczęśliwe jest ich życie w naszym kraju, stworzone i budowane dzięki naszej partii, dzięki władzy ludowej. Lepiej jeszcze zrozumieć jak bardzo różni się nasze życie od tego, o którym mówili delegaci krajów kolonialnych, zależnych i kapitalistycznych. Mówili oni o nędzy, bezrobociu, braku warunków do nauki, o niemożliwości założenia rodziny z powodu braku środków utrzymania i dachu nad głową.

Kongres wykazał wielki wzrost demokratycznego ruchu młodzieży w całym świecie, ogromny wzrost autorytetu Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej co znalazło wyraz między innymi we wzroście ilości członków Federacji. W okresie między II a III Kongresem miliony młodych chłopów i dziewcząt powiększyły Federację. Te miliony nowych członków, to młodzi obywatele grupujący się w różnych organizacjach politycznych, zawodowych, studenckich, kulturalnych i sportowych. Reprezentują oni rozmaite kierunki polityczne, światopoglądy i wierzzenia religijne. Skupienie się ich pod sztandarami i wokół Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej oznacza, że ogromna większość młodzieży czuje, iż to co ją łączy jest silniejsze od tego co ją dzieli.

Dzięki wstąpieniu do Federacji nowych organizacji, SFMD reprezentuje dziś 84 miliony młodzieży wobec 60 milionów dotychczasowych, ilość reprezentowanych w Federacji krajów wynosi z 70 do 90. Nie dąga żadnej wątpliwości, że III Światowy Kongres i IV Festiwal Młodzieży przyczyni się do dalszego wzmożenia przyjaźni pomiędzy młodzieżą świata, że jeszcze bardziej wzrośnie autorytet Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej.

Jaki był klimat polskiej delegacji w czasie Kongresu?

Delegacja polska reprezentowała na Kongresie ogromny doro-

bek naszej młodzieży, młodzieży kraju, w którym władzę sprawuje lud. Z trybuny Kongresu, w czasie naszych licznych rozmów i spotkań opowiedzieliśmy delegatowi młodzieży całego świata o coraz szczęśliwszym życiu polskiej młodzieży, o naszej pracy, nauce, o naszych zdobyciach kulturalnych i społecznych. Wszyscy członkowie polskiej delegacji pracowali w komisjach, które w dniach Kongresu dla przedyskutowania wielu problemów nurtujących młodzież i przygotowania uchwał oraz rezolucji. Sądzę, że delegacja polska w poważnym stopniu przyczyniła się do osiągnięcia Kongresu.

Jakie są podstawowe wytyczne Kongresu dla dalszej pracy?

Jako podstawowe zadanie Kongres wyznaczył konieczność dalszego zmocnienia i rozszerzenia jedności młodzieży w walce o pokój, o niepodległość narodową, o prawa młodzieży, o równe prawa dla dziewcząt i chłopców, o prawo do pracy, o równe wynagrodzenie za równą pracę, o prawo do nauki.

Kongres wyznaczył zadanie dalszego zacieśniania więzów przyjaźni młodzieży całego świata poprzez rozszerzanie wymiany kulturalnej, spotkań sportowych, festiwali, jak np. proponowany festiwal młodzieży krajów północnej. Kongres wskazał na konieczność zwołania międzynarodowej konferencji młodzieży chłopiejskiej. Na Kongresie przedyskutowano również szereg innych form współpracy międzynarodowej, co niewątpliwie przyczyni się do dalszej aktywizacji światowego ruchu demokratycznego młodzieży. Pragnę szczególnie podkreślić ogromną pomoc i troskę jaką okazali nasi rumuńscy przyjaciele stwarzając doskonałe warunki dla prac Kongresu, serdeczną atmosferę wokół jego obrad. Mieszkańcy Bukaresztu okazują nam ogromną sympatię i serdeczność, co w naszym stopniu przyczyni się do zacieśnienia więzów przyjaźni pomiędzy młodzieżą całego świata.

2 sierpnia rozpoczęła się wspaniały Festiwal Przyjaźni młodzieży. Pragnę zapewnić naszych ZMP-owców i całą młodzież w kraju, że delegacja polska postara się na Festiwalu — tak jak na Kongresie — godnie reprezentować naszą wspaniałą młodzież.

W imieniu polskiej delegacji na Kongres i przybyłych już do Bukaresztu polskich delegatów na Festiwal przesyłam naszym młodym gośćkom, hirtnikom, metalowcom, włóknarzom i całej młodzieży polskiej miast i wsi serdeczne pozdrowienia oraz zapewniam was, że po powrocie do kraju delegacja polska zapozna szczegółowo całą naszą młodzież z przebiegiem i wynikami Kongresu i Festiwalu.

Chłopi z Cierpiza pierwsi w powiecie wywiązali się z obowiązkowych dosław zboża

Szybko i sprawnie przebiegają tegoroczne żniwa w województwie rzeszowskim. Większe zboża została już zebrana. Coraz więcej chłopów przystępuje do zwózki plonów i omlotów. Z każdym dniem zwiększa się ilość rolników, którzy spełniają swój patriotyczny obowiązek wobec państwa — pierwsze zboże z tegorocznych zbiorów wiozą na punkty skupu. W województwie rzeszowskim liczne spółdzielnie produkcyjne, wielu małych i średniolowych chłopów, a nawet całe gromady zameldowały już o całkowitym wywiązaniu się z obowiązków wobec Ojczyzny.

Spełniając swój patriotyczny obowiązek wobec Ojczyzny chłopci gromady Cierpiz powiatu Debica wywiązali się w stu procentach z obowiązkowych dosław zboża. Tuż po zwózce 40 wypielonych ziarnem, barwnie przybranych furanek z transpartami „Wież dla miasta” i „Pierwsze zboże dla Ojczyzny” zajeżdżało do punktu skupu w Szadziszewie.

Podobnie zbiorowe dostawy zboża zorganizowali chłopci powiatu jarosławskiego.

Z powiatu Jarosław nadechodzą również meldunki o chłopach indywidualnych, którzy pierwszy w swoich gromadach odstawili zboże do punktów skupu. Jeszcze w dniu 23 lipca Józef Wawrzyszko z gromady Leżaczów odstawił 170 kg żyta, a Anna Orza z gromady Wylewa 337 kg żyta.

W dniu 25 lipca do punktów skupu w powiecie Mielec wpłynęło zboże ze wszystkich gmin. 35 gospodarzy gromady Rzędziwnowice z sołtysiem ob. Sołeckim na czele dostarczyło do punktu skupu 8,326 kg zboża. Dzięki temu gromada ta wykonała plan lipcowy skupu w 103 procentach.

Do zorganizowania zbiorowej dostawy w poważnej mierze przyczynili się zetempowcy, którzy chodzili po domach i agitowali chłopów za przedterminową dostawą zboża.

TADEUSZ PAC Rzeszów

W Korei zawarto rozejm! Wiadomość ta jak promień słońca rozjaśniła twarze uczestników III Światowego Kongresu Młodzieży i Studentów w Bukareszcie. Młodzież ściskała się dookoła wieńca z flagami, witała zwycięstwo sił pokoju nad czarnymi siłami wojny. Na zdjęciu: sala posiedzeń III Światowego Kongresu Młodzieży i Studentów w Bukareszcie po ogłoszeniu wiadomości o zawarciu rozejmu w Korei. Uczestnicy Kongresu manifestują na cześć delegatów koreańskich.

Na licznych zebraniach masy pracujące Poparły uchwałę rządu w sprawie pomocy dla Korei

W licznych zakładach pracy całego kraju odbywała się w dalszym ciągu masowa zaloga robotnicza, w związku z zawarciem rozejmu w Ko-ri.

Uchwała rządu w sprawie pomocy dla Koreińskiej Republiki Ludowej — Demokratycznej spotkała się z pełnym poparciem społeczeństwa dolnośląskiego. W wielkiej manifestacji solidarności z całym obowiem pokoju wrocławskich zakładów metalurgicznych.

„Naszym obowiązkiem wobec koreańskich braci — wobec sprawy pokoju — jest podnoszenie dnia na dzień wydajność i jakość naszej pracy” — powiedział w czasie masówki elektryk Tur-lisz.

Z wielką radością przyjęła wiadomość o podpisaniu rozejmu w Korei zebrana na masówce zalogi Kieleckich Zakładów Wyróbów Metalowych.

W dniu, kiedy odbywała się masówka, robotnicy KZWM zameldowali o wykonaniu planu za miesiąc na jeden dzień przed terminem.

Młody przewodnik pracy ZMP-owiec Olech, powiedział: „W dowód nieugiętej woli walki o pokój — stwierdza on — zaloga nasza zobowiązuje się plan sierpniowy wykonać w 110 proc., przyspieszyć wykonanie zobowiązań długookresowych o 2 tygodnie i wykonać roczny plan produkcyjny do 1 grudnia br.”

Nie ma dnia, aby na stację kolejową Kombinatu Nowa Huta nie przybywały wagony z urządzeniami i sprzętem z bratniego Kraju Rad. Tempo dostaw wzrasta w miarę nasilenia robót montażowych. Radziecki przemysł niezmiennie wyprzedza harmonogramy dostaw.

Przed V powszechną lustracją przeciwstonkową Zetempowcy z gromad wiejskich, spółdzielni i PGR-ów mobilizują wszystkich chłopów do walki ze stonką!

W pierwszych dniach sierpnia rozpoczyna się w poszczególnych województwach V powszechna lustracja przeciwstonkowa, której celem jest wyzwanie i wyniszczenie letniego pokolenia stonki. Przygotowania do tej kolejnej wielkiej lustracji przeciwstonkowej są już na ukonczonym etapie. Główny nacisk kładzie się na zapewnienie jak największego masowego udziału społeczeństwa wiejskiego w lustracjach powszechnych i wyniszczeniu stonki. Aby to osiągnąć, rady narodowe oraz pełnomocnicy do spraw walki ze stonką, sołtysi i gromadzie przewodniczący ochrony roślin muszą prowadzić nieustannie szeroką pracę uświadamiająco-mobilizującą.

Na apel Zarządu Głównego ZMP, wzywający młodzież do wzmoczonego udziału w akcji zwalczania stonki ziemniaczanej zgłosiło się już ponad 8 tys. młodzieży Lubelszczyzny.

W gromadzie Polany w pow. tomaszowski młodzież zorganizowała 20-osobową grupę lustracyjną, która systematycznie będzie przeszukiwała pola ziemniaczane.

Młodzież z gromady Majdan Sopotki postanowiła przeprowadzić raz w tygodniu lustracje pól w poszukiwaniu stonki ziemniaczanej.

ZMP-owcy i młodzież niezorganizowana ze spółdzielni produkcyjnej w Kodońcu w pow. włodawskim po zorganizowaniu 2 grup lustracyjnych, które będą przeprowadzały poszukiwania co tydzień, zwróciła się z wezwaniem do młodzieży wiejskiej całego powiatu o włączenie się do akcji zwalczania stonki.

W woj. zielonogórskim, które posiada stosunkowo największą liczbę stonki, niemal cała ludność wiejska została zmobilizowana do walki ze stonką. Prezydium Woj. Rady Narodowej wydało specjalną uchwałę wprowadzającą w całym województwie stan zagrożenia.

Lustracja powszechna oraz kwarantanna przeprowadzona przez personel stacji ochrony roślin wykazały, że obok powszechnego wzrostu świadomości społeczeństwa o niebezpieczeństwie stonki, zdarzają się liczne wypadki niedoceniania powagi sytuacji.

Jaskrawym przykładem niedbaństwa jest niewyżyczenie dotychczas samosiewów ziemniaczanych w Szkole Rachunkowo-Rolnej w Zieloncu k. Gorzowa. Na samosiewach tych wykryto w czasie ostatniej lustracji kilka ognisk stonki.

Ostatnio stan zagrożenia ogłoszony został w 6 najbardziej zagrożonych przez stonkę powiatów woj. bydgoskiego: mogileńskim, żuńskim, szubińskim, inowrocławskim, wyrzyskim i bydgoskim, w których stonka poważnie się rozprzestrzeniła.

Rażące fakty lekceważenia niebezpieczeństwa stonki miały miejsce w Sosnie w pow. sepolińskim.

W zespole PGR — Mroca w pow. Wyrzyskim nie cba się o należyte wykorzystanie aparatów do opylania. W gospodarstwie Orle należąca do tego zespołu, znaleziona na plantacji traw nasiennej, założonej na ziemniaczanych dołkach, samosiewek, które nie zostały zlikwidowane w porę i stały się rozsądnikiem stonki.

Niebezpieczeństwo stonki ziemniaczanej na Dolnym Śląsku jest w dalszym ciągu b. poważne. Na wielu polach znaleziono w tych dniach nowe ogniska.

Ludność wiejska w większości zdaje sobie sprawę z powagi sytuacji. Gromadnie biorą udział w lustracjach pól ziemniaczanych chłopcy z gminy Malczyce w pow. Środa Śląska. Nie czekając na powszechnie przeprowadzane lustracje zalogi z gromady Stary Lubin, w pow. legnickim. Liczne bierze udział w lustracjach groźnego szkodnika młodzież wiejska.

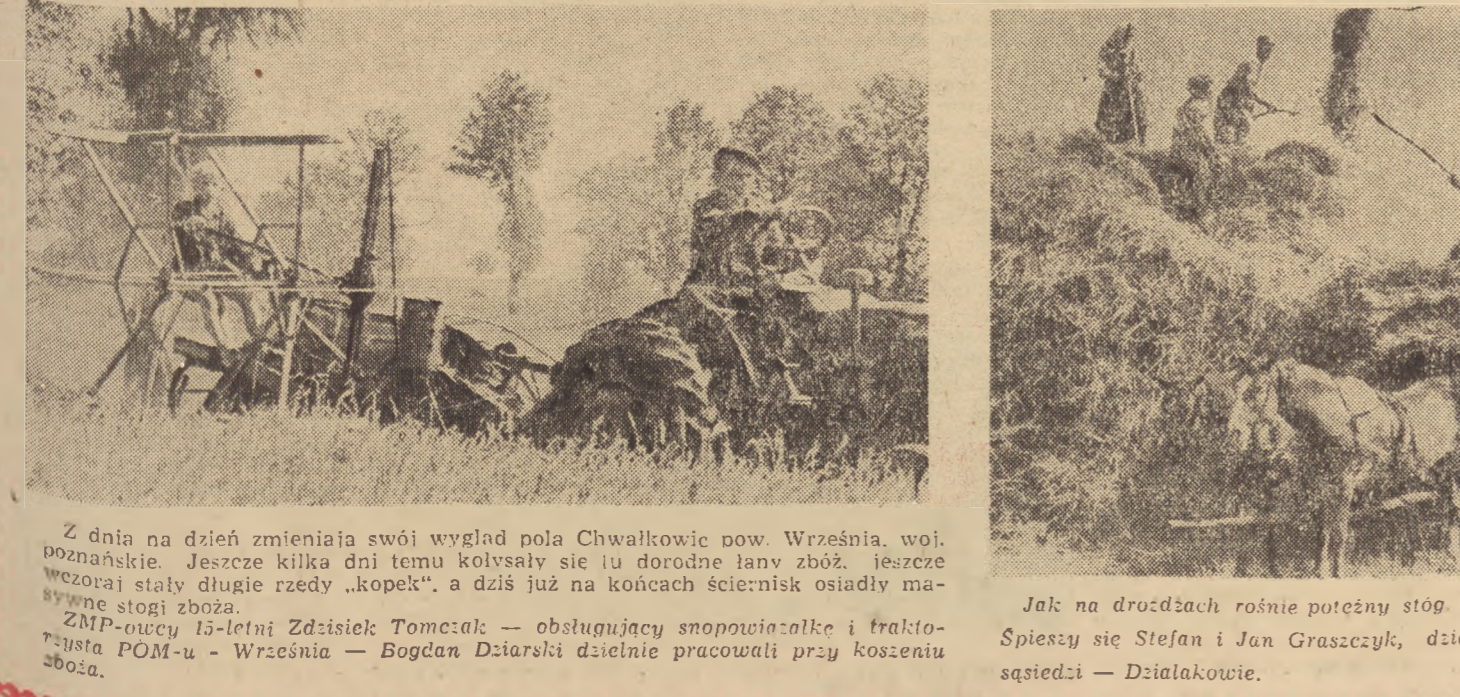
Ale nie wszędzie należyte doceniają roli przyrodniczego niebezpieczeństwa stonki ziemniaczanej. W PGR Rzymówka, pow. Zlotoryja, grupa 5 ludzi przeszukiwała pole ziemniaczane nie zaznaczyła znalezionej ogniska stonki i trzeba było szukać je ponownie. W gromadzie Mielec, w pow. lwóweckim, przedwodnik gromadzki Cemar-mowicz nie dopilnował wy-bierania z ognisk stonki wszystkich larw, tak że po zakończeniu przeglądu znaczna ich część została na krzakach. W gromadzie Mielec niekt nikt nie zastosował się również o sprowadzenie z Gminnej Rady Narodowej środków chemicznych do niszczenia stonki. Lekceważył sobie niebezpieczeństwo stonki Mieczysław Skoczys, pełniący obowiązki sekretarza GRN Stara Kamienica w pow. jeleniogórskim. Chociaż posiada on 3-letnie doświadczenie w gospodarstwie, a na poszukiwanie stonki nie wychodzi ani on, ani też nikt z jego rodziny.

W dniu 30 lipca br. wykryto w Krakowie, w dzielnicy Pradnik Czerwony ognisko stonki ziemniaczanej. Jest to pierwsze ognisko tego owada na terenie woj. krakowskiego.

Ognisko to odkrył K. Blaszczyk na swojej działce przy ul. Prądzyńskiego.

Fakt pojawienia się stonki w woj. krakowskim powinien się stać sygnałem do jeszcze większej mobilizacji całego społeczeństwa wiejskiego w kierunku bacznego i staranniejszego poszukiwania i natychmiastowej likwidacji chrząszczy tego groźnego szkodnika naszych pól ziemniaczanych.

PO ŻNIWACH — PODORYWKI

Z dnia na dzień zmieniają swój wygląd pola Chwałkowie pow. Września, woj. poznańskiego. Jeszcze kilka dni temu kosiły się tu dorodne łany zbóż, jeszcze wczoraj stały długie rzędy „kopek”, a dziś już na końcach ściernisk osiadyły masy stogi zboża.

ZMP-owcy 15-letni Zdzisiek Tomczak — obsługujący snopowinankę i traktorzysta POM-u — Września — Bogdan Dziarski dzielnie pracowali przy koszeniu zboża.

Jak na drożdżach rośnie potężny stóg. Śmigają w powietrzu snopy pszenicy. Spiesz się Stefan i Jan Graszczki, dzielnie pomagają mu w ustawianiu stoga sąsiedzi — Dziatkowicze.

Z podorywkami nie wolno zwlekać. Wie o tym dobre Aleksy Wolniakowski, Aleksy — syn malarzowej wdowy, przeprowadzający podorywkę kołmi, które otrzymał w ramach pomocy sąsiedźkiej. Jeszcze za dwie godziny pływającej orki, bronowania, a potem Aleksy zastaje poplon — gorczycę.

Foto W. ŻACZEK opr. L. J.

Partia bolszewicka pod wodzą Stalina w walce o kolektywizację rolnictwa w ZSRR w latach 1930 - 1933

Rozdział IX „Krótkiego zyciorysu J. Stalina” obejmuje okres od końca roku 1929 do końca 1933 roku. W tym okresie przed partią bolszewicką stało nowe, niezwykle ważne zadanie — kolektywizacja rolnictwa, założenie fundamentów gospodarki socjalistycznej na wsi; likwidacja kulactwa jako klasy.

Przystąpienie do powszechnej kolektywizacji było w tym okresie możliwe, ponieważ istniały już wszystkie warunki niezbędne do wykonania tego zadania.

Po pierwsze, partia bolszewicka posiadała znaczne doświadczenie pracy na wsi, oparte na doświadczeniach pierwszych kolchozów i sołchozów, które powstały przed rokiem 1930.

Po drugie, dodatnie wyniki pracy w tych kolchozach oraz olbrzymia agitacyjno-propagandowa praca partii wśród chłopstwa wpłynęły na to, że masy biednych i średnio-biednych chłopów przekonały się o wyższości zespółowej gospodarki nad drobną gospodarką indywidualną i zdecydowanie zaczęły przechodzić na tory gospodarki kolchozowej.

Po trzecie, warunki ekonomiczne układały się również pomyślnie. Socjalistyczny przemysł radziecki produkował już traktory i maszyny rolnicze w ilości, oraz pełniej zaspokajającej zapotrzebowanie nowopowstałych kolchozów w niezbędny sprzęt rolniczy.

Po czwarte, w wyniku szybkiego wzrostu produkcji gospodarstw państwowych (sołchozów) i kolchozów produkcja gospodarstw kulackich przestała odgrywać taką rolę, jaką dotąd odgrywała w ogólnej produkcji rolnej kraju. Było to m. in. jeszcze jednym dodatkowym argumentem na korzyść kolektywnej i pozwalalo na przystąpienie do likwidacji indywidualnych gospodarstw kulackich, do likwidacji kulactwa jako najciężniejszej klasy wiejskiej.

W 1930 roku obradował XVI zjazd Partii Komunistycznej. Występując na zjeździe z referatem sprawozdawczym towarzysze Stalin podsumował wyniki budownictwa socjalistycznego oraz stwierdził, że istnieją już warunki do przeprowadzenia powszechnej kolektywizacji. XVI zjazd partii wszedł do historii jako „zjazd rozwiniętej ofensywy socjalizmu na całym froncie, likwidacji kulactwa jako klasy i wcielenie w życie powszechnej kolektywizacji”. (Historia WKP(b), Krótki kurs).

Pracując nad realizacją zadań partii na tym odcinku, kierując całą praktyczną działalnością partii, Stalin równocześnie pracował nad teoretycznym opracowaniem zagadnień budownictwa socjalistycznego na wsi walcząc z oportunistycznymi teoriami burżuazyjnymi, obliczonymi na zdezorientowanie chłopów i utrudnienie partii jej pracy na wsi. Oportunisty wysuwali m. in. teorię

„samorzutnego rozwoju” budownictwa socjalistycznego. Głosili oni, że jeśli w ustroju kapitalistycznym wiesz żywiłowo szła za kapitalistycznym miastem, przeobrażając się na jego obraz i podobieństwo, to i w warunkach socjalizmu winno się dzieć do samo — wiesz tak samo żywiłowo i samorzutnie, pojmując się z miastem socjalistycznym, przeobrażając się na jego obraz i podobieństwo. Nie warto więc tworzyć kolchozów i sołchozów, skoro wiesz i tak pójdzie za socjalistycznym miastem.

Obalając tę teorię Stalin uczył, że chociaż produkcja rola miast socjalistycznych wobec wsi jest bardzo ważna i wielka, nie jest to jednak czynnik wystraszający, aby wiesz poszła żywiłowo za socjalistycznym miastem. W warunkach kapitalizmu

radycznie polepszała sytuację materialną biednego i średniego chłopstwa, zapewniając mu kulturalny i zamożny byt.

Równocześnie Stalin walczył z błędami jakich dopuszczali się w swej pracy na wsi poszczególne pracownicy partyjni, którzy prowadząc chłopów do kolchozów wywierali na nich nacisk administracyjny i w ten sposób wypacali linię partii i stwarzali grunt dla wrogiej propagandy kulactwa. Artykuł Stalina pt. „Zawróć głowę od sukcesów” wyjaśniał niebezpieczeństwo takiego wypaczenia linii partii na wsi. W oparciu o wskazania Lenina Stalin podkreślał, że wstępowanie chłopów do kolchozów winno się odbywać na zasadzie dobrowolności, że politykę partii na wsi należy realizować w oparciu o biedniaka, poprzez zacieśnianie so-

litycznego kolchozów. Podstawowe masy chłopstwa przekonały się raz jeszcze, że jedynie w sołchu z klasa robotnicza i pod jej przewodem mogą one wkroczyć na drogę prawdziwego rozwoju, na drogę dostojnego i kulturalnego życia.

Dzięki tym wysiłkom partii, dzięki osobistej czynności i nadaniu kierownictwu Stalina, sprawa budownictwa socjalistycznego na wsi zwyciężyła na całej linii. Powstanie na wsi wielkiej gospodarki socjalistycznej było przewodem rewolucyjnym równoznacznym w swych skutkach z przewodem rewolucyjnym w październiku 1917 r. Kulactwo — największa klasa wiejska — zostało zlikwidowane, drobne zaś gospodarstwa chłopskie zdecydowanie i nieodwracalnie wkroczyły na tory socjalizmu. Od tego czasu sta-

rozgromionych partii mieśszewickich, kulaków, nacjonalistów i innych wrogów partii i narodu radzieckiego. Wrogowie partii Trocki, K. I. Bucharin i inni, nie mogąc się pogodzić ze swoją „przegaram”, nie nawidząc partii, nieawidząc ustroju radzieckiego zaprzędzali się do obalenia władzy radzieckiej i przywrócenia porządków kapitalistycznych. Byli oni tym niebezpieczniejsi dla partii, że działali z ukrycia, ołudnie nad swoimi „błędami”, bijąc się w pierś i wynosząc w słowach partię pod niebiosa — w rzeczywistości na każdym kroku usilowali skądzić partii, urządzić dywagacje i sabotaż, zabijać czołowych działaczy partii i rządu.

Lecz wrogowie przelecieli się. Zespólny wokół swej partii naród radziecki zdziął masę z tych niekzemników i beślistnie rozprawił się z nimi jako z wrogami ludu i zdradcami ojczyzny.

Uczęć naród radziecki czynności wobec wroga. Stalin podkreślał konieczność jeszcze ściślejszego zespolenia partii, wagi i znaczenia marksistowsko-leninowskiego wychowania członków i kandydatów partii. Dzięki tej wielkiej pracy partii, która kierował wódz narodu radzieckiego Stalin, kraj radziecki szedł nieustannie drogą coraz większego rozwoju i siły. Rozwijał się gospodarka narodowa, wzrastała moc obronna państwa radzieckiego.

W styczniu 1934 r. obradował XVII Zjazd partii. Zjazd ten wszedł do historii jako Zjazd Zwycięzów. Występując na Zjeździe z referatem sprawozdawczym Stalin podsumował osiągnięcia narodu radzieckiego w dziedzinie budownictwa socjalistycznego. Pierwsza pięcioletnia została wykonana przedterminowo w ciągu czterech lat. W wyniku wykonania pięcioletniego planu kraj radziecki przekształcił się z kraju rolniczego w kraj przemysłowy, z kraju drobnej gospodarki chłopskiej w kraj nowoczesnego, produkującego rolnictwa socjalistycznego. Zwycięzyła polityka uprzemysłowienia i powszechniej kolektywizacji. System socjalistyczny stał się niepodzielnie panującym w całej gospodarce narodowej. Zniesiony został ostatecznie i bezpowrotnie udek i wyzysk robotników i chłopów. Zlikwidowana została odwieczna nędza chłopstwa rosyjskiego, usunięto na zawsze widmo głodu i bezrobocia. Naród radziecki wkroczył na drogę szczęśliwego, dostojnego i kulturalnego życia. Nowe, wspaniałe perspektywy otwierają się przed każdym człowiekiem pracy, obywatelom pierwszego w świecie państwa socjalistycznego.

„W wyniku nieustraszonej walki towarzysza Stalina, według opracowanych przezeń planów, partia nasza przekształciła zacofany dawniej kraj w potężne mocarstwo przemysłowo-kolchozowe, stworzyła nowy ustrój ekonomiczny nie znający kryzysów i bezrobocia. Winniśmy we wzzech miar umacniać ustrój kolchozowy, dążyć do dalszego rozwoju i rozkwitu wszystkich kolchozów Kraju Rad, zacieśniać sojusz klasy robotniczej i chłopstwa kolchozowego”.

wiesz szła żywiłowo za kapitalistycznym miastem dlatego, że drobnotowarowe indywidualne gospodarstwo chłopskie było w podstawie swej gospodarstwem tego samego typu, co i kapitalistyczne gospodarstwo miasta. Lenin mówił, że „drobna produkcja rolna, to jest, co godzi na, żywiłowo i w skali masowej”. Socjalistyczna zaś gospodarka miasta jest zupełnie przeciwna gospodarce kapitalistycznej. „A zatem — uczył Stalin — po to, aby drobnotowarowa wiesz szła za socjalistycznym miastem, trzeba jeszcze — poza wszystkim innym — zakładać na wsi wielkie gospodarstwa socjalistyczne w postaci sołchozów i kolchozów jako bazy socjalizmu, które pod wodzą miast socjalistycznych mogą poprowadzić za sobą podstawowe masy chłopstwa”.

Obalając teorię „samorzutności” budownictwa socjalistycznego na wsi jako antymarksistowską, antyleninowską Stalin wskazywał, że „socjalistyczne miasto może prowadzić za sobą drobnotowarową wiesz nie inaczej niż w drodze krzewienia na wsi kolchozów i sołchozów i przebudowy wsi na nowy, socjalistyczny ład”. (Stalin, Dzieła, t. 12, str. 155—156).

Obalając wrogie teorie i wyjaśniając chłopom politykę partii na wsi, Stalin dowodził wyższości gospodarki kolektywnej nad drobną indywidualną gospodarką chłopską. Wielka gospodarka kolchozowa dawała możliwość wykorzystania przedzłazkiej techniki; pozwalała na zwiększenie obszaru zasiewów przez uprawę ugorów i odłogów, czemu nie mogła podolać drobna indywidualna gospodarka chłopska; wyzwała chłopów do wysiłku kulaka i

jużsu ze średniakiem i w bezlitnej walce z kulakami. Stalin uczył, że główną formą ruchu kolchozowego na danym etapie, jego podstawowym ogniwem, jest artel rolniczy, w którym wspólnie się tylko podstawowe środki produkcji, nie zaś budynki mieszkalne, ziemię przyzgodową, drób itp.

W wyniku nieustraszonej walki partii bolszewickiej i całego narodu oraz osobistej Stalina, mimo wściekłego oporu wrogów, ruch kolchozowy ogarnął coraz szersze masy chłopstwa. Popierając politykę partii na wsi jako jedynie słuszną chłopci masowo przystępowali do kolchozów.

Klasa robotnicza, urzeczywistniając w praktyce sojusz robotniczo-chłopski czynnie pomagała chłopom w zakładaniu kolchozów. Robotnicy tworzyli specjalne brigady, które wyruszały na wiesz, pomagając im w przygotowaniu i remontażu niezbędnego sprzętu rolniczego. Na wiesz ruszyła cała armia agitatorów i propagandystów, wyjaśniając chłopom politykę partii, pomagając im w zdemaskowaniu wrogiej roboty kulaka.

W celu dopomożenia chłopom w zorganizowaniu pracy w kolchozach partia postanowiła utworzyć specjalne wydziały polityczne przy stacjach maszynowo- i traktorowych, dotąd skierowała 17.000 członków partii, najlepszych przedstawicieli klasy robotniczej. W ciągu dwóch lat istnienia wydziałów politycznych dokonano one wielkiej pracy nad usunięciem braków w kolchozach, wchowaniem aktywność kolchozowego, odczyszczeniem kolchozów od wrogich elementów i wzmocnieniem kolchozów, nad podniesieniem poziomu po-

le i nieprzerwanie rola, rozwijała się i wznosiła socjalistyczna gospodarka kolchozowa, stanowiąc jedn z podstawowych źródeł siły i rozkwitu państwa radzieckiego.

W omawianym okresie partia pracowała również nad rozwiązaniem niezwykle ważnych zadań w dziedzinie przemysłu. Wykonanie pierwszego planu pięcioletniego wymagało przebudowy wszystkich gałęzi gospodarki narodowej na podstawie nowoczesnej techniki. Bez opanowania nowoczesnej techniki nie można było zbudować socjalizmu.

Przeznaczając przed niebezpieczeństwem niedoceniania znaczenia techniki i uzasadniając konieczność wychowania nowych kadr bolszewickiej inteligencji technicznej, towarzysze Stalin wysunął hasło: „Bolszewicy muszą opanować technikę”.

„Technika w okresie rekonstrukcji decyduje o wszystkim”. Hasło to służyło się z żywym oddźwiękiem w całym społeczeństwie radzieckim. W licznych nowopowstałych szkołach, na kursach i uczelniach wyższych młodzież robotniczo-chłopska uprzywilejowała zdobywać i twierdziła, nauki, aby w jak najkrótszym czasie zasilić przemysł radziecki nowymi kadrami, nową radziecką inteligencją techniczną.

Sukcesy państwa radzieckiego w walce z niebezpiecznymi kapitalistami obcych państw. Dążyli oni do osłabienia i zniszczenia potęgi ZSRR. W tym celu wzmogli oni swe wysiłki nad zorganizowaniem wewnątrz ZSRR band morderców i szkoleników, szpiegów i dwersantów, wywodzących się z przedstawicieli reakcyjnej burżuazji rosyjskiej, nieodbitych biologów, resztek

Stalin w wielkim piśmie rosyjskim Maksymem Gorkim w Moskwie w r. 1931

Najważniejsze daty i fakty z życia i działalności J. Stalina

1930 r.
5 stycznia Na wniosek J. Stalina KC WKP(b) podjęło uchwałę „O tempie kolektywizacji i środkach pomocy państwa dla budownictwa kolchozowego”.
13 lutego Zasadnicze i liczne wnioskiem szeregu organizacji oraz różnych zebrań robotników, chłopów i żołnierzy Armii Czerwonej Stalin za ogólnie zasługi na polu budownictwa socjalistycznego został odznaczony przez ówczesny Centralny Komitet Wykonawczy ZSRR.
25 czerwca Zasadnicze i liczne wnioskiem szeregu organizacji oraz różnych zebrań robotników, chłopów i żołnierzy Armii Czerwonej Stalin za ogólnie zasługi na polu budownictwa socjalistycznego został odznaczony przez ówczesny Centralny Komitet Wykonawczy ZSRR.
27 czerwca Stalin wygłosił na XVI Zjeździe WKP(b) sprawozdanie Polityczny Komitet Centralny.
10 lipca XVI Zjazd WKP(b) wybiera Stalina na członka Komitetu Centralnego, Biura Organizacyjnego, Sekretariatu KC i zatwierdza go jako sekretarza generalnego KC WKP(b).

1931 r.
16 stycznia Stalin jest obecny na otwarciu IX Zjazdu WKP(b) w Moskwie. Stalin wygłasza na zjeździe referat „O tempie kolektywizacji i środkach pomocy państwa dla budownictwa kolchozowego”.
1 lutego Stalin wygłasza na plenum WKP(b) referat „O tempie kolektywizacji i środkach pomocy państwa dla budownictwa kolchozowego”.
23 czerwca Stalin wygłasza na naradzie działaczy gospodarczych zorzadania budownictwa gospodarczego, „Nowa sytuacja — nowe zadania budownictwa gospodarczego”.
23 lipca Na posiedzeniu KC WKP(b) z udziałem pracowników spółdzielczości spożywczej i zaopatrzenia mas pracujących wielkich ośrodków przemysłowych.
11 października Stalin, Molotow i Woroszyłow odwiedzają Gorkiego. Gorki czyta swój utwór — baśń „Dziwaczyna i śmierć”.
25 listopada Stalin zostaje zatwierdzony uchwałą Biura Politycznego KC WKP(b) jako członek komisji do opracowania projektu rezolucji XVII Konferencji WKP(b). Dyrektywę w kwestii opracowania drugiego pięcioletniego planu gospodarki narodowej ZSRR (lata 1933-1937).

1932 r.
10 lutego — 1 kwietnia Stalin kieruje pracami komisji KC WKP(b) do spraw produkcji towarów masowego spożycia.
8 sierpnia W ruze 218 gazety „Prawda” opublikowana została napisana przez Stalina i uchwalona 7 sierpnia przez Centralny Komitet Wykonawczy Rząd Komisarzy Ludowych Związku ZSRR uchwała „O ochronie bezpieczeństwa społecznej (socjalistycznej) własności”.
24 października Stalin rozmawia w mieszkaniu Gorkiego z grupą pisarzy. W rozmowie tej Stalin nazwał pisarzy „inżynierami dusz ludzkich”.

ARTYKUŁ STALINA

FRAGMENT POWIEŚCI M. SZOLOCHOWA pt. „ZORANY UGÓR”

„20 marca rano postanowiec okrzyknął przynosił do Gremiaczego Łogu spóźnione z powodu roztopów gazety z artykułem Stalina „Zawróć głowę od sukcesów”. Nigdy, od początku istnienia Gremiaczego Łogu gazeta nie zbierała wokół siebie takiego mnóstwa słuchaczy jak owego dnia. Czytali, zbierali się grupami w kurenkach, w zaułkach, obok obór, na podcieniach spichrzów... Jeden czytał na głos, reszta słuchała bojąc się uronić jakiegoś słowa i starając się zachować ciszę. Wszędzie w związku z artykułem wznikały wielkie debaty. Każdy rozumiał po swojemu, w większości — jak kto chciał...”

czaju domysłami i plotkami. I rozszedł się po chutorze: — Rozwiązują kolchoz, z Moskwy rozkaz, żeby zwrócić kłowy. — Kulaków sprządzają z powrotem i zapisują do kolchozów. — Oddają głosy tym, którym odebrali. — W chutorze Tubiańskim otwierają cerkiew, a zboże siewne, które tam zyspano, rozdają kolchozownikom na wyzwienie. — Zbliżają się wielkie zdarzenia. Wszyscy to czuli. Wieczorem na zamkniętym zbraniu komórki partyjnej Dawydow mówił zenerowany: — Artykuł towarzysza Stalina jest nawet bardzo na cza-

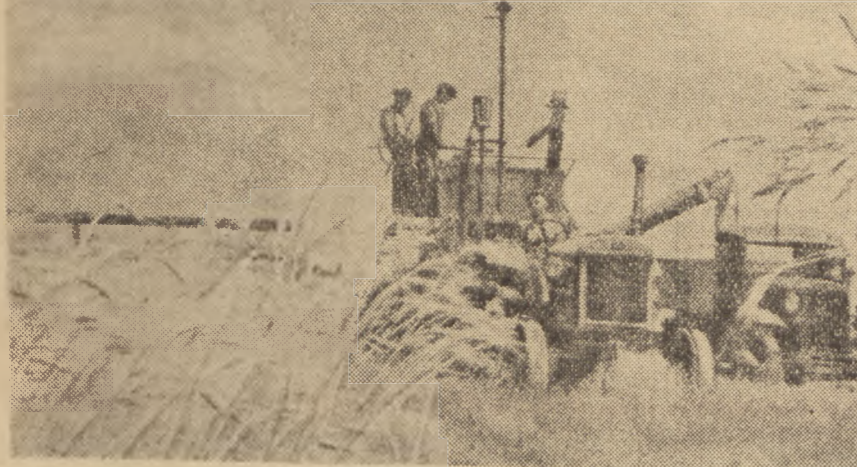
w oko, a w samo serce! Na wskroś, na wylot! A w głowie mi się zakręciło nie wtenczas, kiedyś tworzyli kolchoz, ale teraz oto, po tym artykule... — Zakręciło ci się w głowie po butelce wódki — wtrącił spokojnie Wanuszka Najdienow. — Dawydow pochylił głowę nad stołem, a Makar rozdał zbieleć nozdrza, w jego zmianliwych oczach mignęło żalensstwo: — Ty, kurczaku, za młody jesteś, żeby mnie uczyć i zwracać mi uwagi! Koszuleś w zębach nosił, a ja już walczyłem w tym czasie za władzę radziecką i należałem do partii... Tak! A że dziś wypi-

ją i zaczął czytać powoli: — „Komu są potrzebne te wypaczenia, to biurokratyczne dekretowanie ruchu kolchozowego, te niegodne pogociki wobec chłopów? Nikomu, oprócz naszych wrogów! Do czego mogą te wypaczenia doprowadzić? Do wzmocnienia naszych wrogów i zdyskredytowania idei ruchu kolchozowego. Czyż nie jest rzeczą jasną, że autorzy tych wypaczeń, uważający się za „lewicowców”, w młym oportunistom ją wodę na młyn oportunistom prawicowemu?”. Wychodzi na to, że ja, po pierwsze — dekretowy urzędnik i sprawca, że dyskredytowałem kolchozów i że należał wódę na prawicowców oportunistów, że puszcim w ruch ich młyn. I wszystko to przez jakies tam owe i kury, bodaj popierzę! Przez to, zem nastyrzył kilku dawnych bliach, którzy wjeżdżali do kolchozu na hamulcach. To niesuszenie! Tworzyliśmy kolchoz, tworzyli, zaś artykuł wzywa do odwrotu. Prowadziłem szwadron i wiem: jeśli już poszło się do ataku — nie należy zwracać w pol drogi!

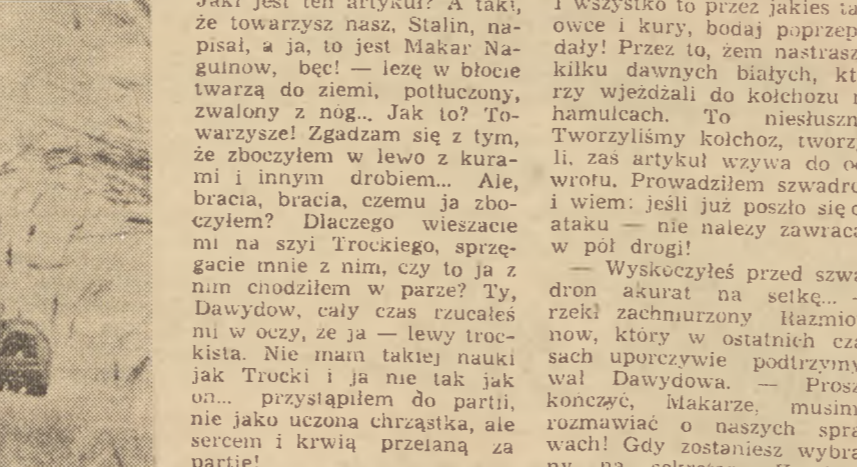
— Wyskoczyłeś przed szwadron akurat na setkę... — rzekł zachmurzony Razmiotnow, który w ostatnich czasach uprzywilejował podziwinywał Dawydowa. — Proszę koniecznie, Makarze, musimy rozmawiać o naszych sprawach! Gdy zostaniesz wybrany na sekretarza Komitetu Centralnego, wtedy będziesz czuwał się do ataku na oślep, a obecnie jesteś szeregowym bojownikiem i pionem szeregu, bo — Nie przerywaj, Andrzej! Każdemu rozkazowi partii jestem posłuszny, a teraz chcę mówić nie dlatego, bym zamierzał się sprzeciwiać swojej kochanej partii, ale dlatego, że pragnę jej dobra! Towarysz Stalin napisał, że bym pracować z uwzględnieniem terenu, tak? To dlaczego ty, Dawydow, mówisz, że artykuł, kole mnie w oczy? Przecież tam nie napisano po prostu, że Makar Nagulnow to sprawca i urzędnik? Gdyby tak towarzysze Stalin przyjechał do Gremiaczego Łogu, to ja bym mu powiedział: „Kochany nasz Zofieja Wissarionowicz! Znaczący się, że przeciwny jest temu, aby naszym średniaków przymuszają! Litujesz się nad nimi i próbujesz namawiać ich delikatnie? A jeśli on, ten średniak, za dawnych czasów należał do białych Kozaków i jest niemiłosiernie przywiązany do wla-

bydła, cieląt, ale będą naprawiać swoje błędy. Zanadto entuzjastycznie się się procentem kolektywizacji, choć komitetu rejonowego, i zbyt mało pracowaliśmy nad faktycznym unoceniem kolchozów. Zgadzasz się z tym, towarzyszu Nagulnow? — Zgadząm się. — Więc o co chodzi? — Artykuł jest niesłuszny. Dawydow chwilię wyglądał dołmi budną ceryną na stole, nie wiadomo dlaczego podkrecił knot lampy palące się równo widać chciał opanować wzburzenie i nie mógł.

— Ach ty, zakuty biele! — Cdzie indziej za takie pogaduszki wypędziłby się z partii! Fakt! Rozum straciłeś, co? Jeżeli natychmiast nie przestaniesz z tą swoją... swoją opozycją, to albo ciebie... Fakt! Dostęć mamy twoich wypowiedzi, a jeśli to na serio, proszę bardzo! Oznajmy oficjalnie komitetowi rejonowemu o twym wystąpieniu przeciwko linii partii! — Oznajmi. Sam powiadom komitet rejonowy. Odpowiedz także za Bannika i za wszystko... — Dawydow przycichł, wsiadł się w zagubiony głos Makara, potem, wzruszając ramionami, rzekł z ciagle jeszcze nie ostygniym eniewem: — Wiesz co Makar? Idź, przespój się, a potem porozmawiamy, faktycznie. Wychodzi między nami tak jak w bajce o białym byczku: „Szlismy razem?” — „Szlismy”, — „Znaleźliśmy” ko-

Zbudowane w latach uprzemysłowienia kraju zakłady przemysłowe zapotrząły rolnictwo radzieckie i maszyny. Na pola kolchozowe wysyłały pierwszą kombinajny.

Stalin w rozmowie z kolchozownikami

Stalin w rozmowie z kolchozownikami

— No, teraz trzaska kolchoz w szwach, jak zleżała odzież! — triumfujący Bannik pierwszy wypowiedział przypuszczenie. — Gnoś spłynie, a co ciebie — pozostanie — oponował Demka Uszakow. — Uważaj, żeby nie wyszło na odwrot — mówił zjadliwie Bannik i spieszył, by powiedzieć ludziom co pewnie dzieję: „Pospiesz się, wypisuj się z kolchozu, skoro dali wolność od pańszczyzny!” — Średniak rozkraczył się! Jedną nogą stoi w kolchozie, a drugą podniósł, otrząsa i już próbuje, jakby tu z powrotem wiesz we własne gospodarstwo — mówił Paweł Lubiszkin do Faciendacza wskazując na rozmawiających z żywieniem kolchozowników-średniaków. — Niewiasty, które wielu rzeczy nie rozumiały, zajęły się wedle swego babskiego zwy-

— No, teraz trzaska kolchoz w szwach, jak zleżała odzież! — triumfujący Bannik pierwszy wypowiedział przypuszczenie. — Gnoś spłynie, a co ciebie — pozostanie — oponował Demka Uszakow. — Uważaj, żeby nie wyszło na odwrot — mówił zjadliwie Bannik i spieszył, by powiedzieć ludziom co pewnie dzieję: „Pospiesz się, wypisuj się z kolchozu, skoro dali wolność od pańszczyzny!” — Średniak rozkraczył się! Jedną nogą stoi w kolchozie, a drugą podniósł, otrząsa i już próbuje, jakby tu z powrotem wiesz we własne gospodarstwo — mówił Paweł Lubiszkin do Faciendacza wskazując na rozmawiających z żywieniem kolchozowników-średniaków. — Niewiasty, które wielu rzeczy nie rozumiały, zajęły się wedle swego babskiego zwy-

— No, teraz trzaska kolchoz w szwach, jak zleżała odzież! — triumfujący Bannik pierwszy wypowiedział przypuszczenie. — Gnoś spłynie, a co ciebie — pozostanie — oponował Demka Uszakow. — Uważaj, żeby nie wyszło na odwrot — mówił zjadliwie Bannik i spieszył, by powiedzieć ludziom co pewnie dzieję: „Pospiesz się, wypisuj się z kolchozu, skoro dali wolność od pańszczyzny!” — Średniak rozkraczył się! Jedną nogą stoi w kolchozie, a drugą podniósł, otrząsa i już próbuje, jakby tu z powrotem wiesz we własne gospodarstwo — mówił Paweł Lubiszkin do Faciendacza wskazując na rozmawiających z żywieniem kolchozowników-średniaków. — Niewiasty, które wielu rzeczy nie rozumiały, zajęły się wedle swego babskiego zwy-

— No, teraz trzaska kolchoz w szwach, jak zleżała odzież! — triumfujący Bannik pierwszy wypowiedział przypuszczenie. — Gnoś spłynie, a co ciebie — pozostanie — oponował Demka Uszakow. — Uważaj, żeby nie wyszło na odwrot — mówił zjadliwie Bannik i spieszył, by powiedzieć ludziom co pewnie dzieję: „Pospiesz się, wypisuj się z kolchozu, skoro dali wolność od pańszczyzny!” — Średniak rozkraczył się! Jedną nogą stoi w kolchozie, a drugą podniósł, otrząsa i już próbuje, jakby tu z powrotem wiesz we własne gospodarstwo — mówił Paweł Lubiszkin do Faciendacza wskazując na rozmawiających z żywieniem kolchozowników-średniaków. — Niewiasty, które wielu rzeczy nie rozumiały, zajęły się wedle swego babskiego zwy-

— No, teraz trzaska kolchoz w szwach, jak zleżała odzież! — triumfujący Bannik pierwszy wypowiedział przypuszczenie. — Gnoś spłynie, a co ciebie — pozostanie — oponował Demka Uszakow. — Uważaj, żeby nie wyszło na odwrot — mówił zjadliwie Bannik i spieszył, by powiedzieć ludziom co pewnie dzieję: „Pospiesz się, wypisuj się z kolchozu, skoro dali wolność od pańszczyzny!” — Średniak rozkraczył się! Jedną nogą stoi w kolchozie, a drugą podniósł, otrząsa i już próbuje, jakby tu z powrotem wiesz we własne gospodarstwo — mówił Paweł Lubiszkin do Faciendacza wskazując na rozmawiających z żywieniem kolchozowników-średniaków. — Niewiasty, które wielu rzeczy nie rozumiały, zajęły się wedle swego babskiego zwy-

— No, teraz trzaska kolchoz w szwach, jak zleżała odzież! — triumfujący Bannik pierwszy wypowiedział przypuszczenie. — Gnoś spłynie, a co ciebie — pozostanie — oponował Demka Uszakow. — Uważaj, żeby nie wyszło na odwrot — mówił zjadliwie Bannik i spieszył, by powiedzieć ludziom co pewnie dzieję: „Pospiesz się, wypisuj się z kolchozu, skoro dali wolność od pańszczyzny!” — Średniak rozkraczył się! Jedną nogą stoi w kolchozie, a drugą podniósł, otrząsa i już próbuje, jakby tu z powrotem wiesz we własne gospodarstwo — mówił Paweł Lubiszkin do Faciendacza wskazując na rozmawiających z żywieniem kolchozowników-średniaków. — Niewiasty, które wielu rzeczy nie rozumiały, zajęły się wedle swego babskiego zwy-

— No, teraz trzaska kolchoz w szwach, jak zleżała odzież! — triumfujący Bannik pierwszy wypowiedział przypuszczenie. — Gnoś spłynie, a co ciebie — pozostanie — oponował Demka Uszakow. — Uważaj, żeby nie wyszło na odwrot — mówił zjadliwie Bannik i spieszył, by powiedzieć ludziom co pewnie dzieję: „Pospiesz się, wypisuj się z kolchozu, skoro dali wolność od pańszczyzny!” — Średniak rozkraczył się! Jedną nogą stoi w kolchozie, a drugą podniósł, otrząsa i już próbuje, jakby tu z powrotem wiesz we własne gospodarstwo — mówił Paweł Lubiszkin do Faciendacza wskazując na rozmawiających z żywieniem kolchozowników-średniaków. — Niewiasty, które wielu rzeczy nie rozumiały, zajęły się wedle swego babskiego zwy-

Naród niemiecki oczekuje zjednoczenia swego kraju i zawarcia traktatu pokojowego

Oświadczenie premiera NRD - Otto Grotewohla

Jak już donosiliśmy, premier Niemieckiej Republiki Demokratycznej Otto Grotewohl, przemawiając 29 lipca na posiedzeniu Izby Ludowej, scharakteryzował uchwałę rządu NRD z dnia 11 i 25 czerwca br. zmierzającą do znacznego poprawy warunków życia robotników, chłopów, inteligencji, rzemieślników i innych warstw ludności.

Premier podkreślił, że polityka rządu NRD w minionych latach doprowadziła już do tego, iż Niemiecka Republika Demokratyczna stale wzmacniała się i że podnosiła się stopa życia jej ludności. Setkom tysięcy dzieci robotników i chłopów utworzono drogi do uzyskania kwalifikacji, do nabycia wiedzy i do dobrobytu. Wprowadzono w życie ustawodawstwo socjalne regulujące w jak najbardziej postępowym duchu prawa robotników, kobiet, młodzieży.

Jesliż rząd w czerwcu br. postanowił dokonać pewnej zmiany kursu swej polityki - stwierdził premier - uczynił on to w tym celu, aby szybko pokonać powstałe przeszkody w rozwoju życia politycznego i ekonomicznego, jak również po to, by umożliwić bardziej gruntowne rozwiązanie problemu zjednoczenia narodo-

wolnych i demokratycznych ogólnoniemieckich. Jednocześnie należy rozstrzygnąć sprawę utworzenia demokratycznego i mijającego pokój rządu ogólnoniemieckiego, którego koniecznie rozwinie każdy uczciwy człowiek. Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej, który konsekwentnie i niezachwianie walczył o zjednoczenie Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych, będzie nadal poświęcał wszystkie siły sprawie jak najszybszego zjednoczenia Niemiec i zawarcia sprawiedliwego traktatu pokojowego z Niemcami, a w konsekwencji - wycofania wszystkich wojsk okupacyjnych.

Nowy kurs polityczny rządu NRD proklamowany 11 czerwca br., stanowi kontynuację tej linii. Ten nowy kurs polityczny nie tylko służy rozwojowi Niemieckiej Republiki Demokratycznej w obecnych warunkach politycznych i ekonomicznych, lecz stawia sobie za cel ułatwienie zjednoczenia Niemiec oraz rozwijanie i umac-

nianie już obecnie kontaktów kulturalnych i ekonomicznych, kulturalnych i innych między Niemcami wschodnimi a zachodnimi.

Nowy kurs polityczny zmierza do zapewnienia Niemieckiej Republice Demokratycznej takich warunków życia materialnego i kulturalnego, które będą odpowiadały również interesom większej części ludności Niemiec zachodnich i zapobiegawie zostaną przez ludność zachodnio-niemiecką, udowodnione zjednoczenia Niemiec.

Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej oświadcza, że gotów jest w każdej chwili podjąć rokowania z pełnomocnymi przedstawicielami Niemiec zachodnich w sprawie przyzwolenia pokojowego zjednoczenia Niemiec w drodze wolnych wyborów ogólnoniemieckich i w sprawie jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami. Rozumie się samo przez się, że w toku tych rokowań powinny być omówione wszystkie propozycje zarówno

niemieckiej Republiki Demokratycznej, jak i Republiki Federalnej. Rząd NRD proponuje, by w jak najkrótszym terminie, jeszcze w sierpniu br. zwołał ogólnoniemieckie naradę przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich dla przedyskutowania wymienionych warunków i zapewnienia, że będą one odpowiadały również interesom większej części ludności Niemiec zachodnich i zapobiegawie zostaną przez ludność zachodnio-niemiecką, udowodnione zjednoczenia Niemiec.

Na trzy zagadnienia, które są w chwili obecnej konieczne do osiągnięcia szybkiej zasadniczej zady między Niemcami: handel między Niemcami, stosunki osobiste między Niemcami, opracowanie ordynacji wyborczej. Zagadnienia te można niezwłocznie przedyskutować i pomyślnie rozwiązać na naradzie ogólnoniemieckiej.

Dlatego też, jak zawsze, wyśnamy żądanie: „Niemcy do wspólnego stołu obrad! Będzie wysuwal to żądanie dopóki nie doprowadzimy do jego pomyślniejszej realizacji.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Fakto jest, że Niemcy zachodni nie mają odwagi do tego, by w wyborach, stwarzających warunki zwołania obecnie ogólnoniemieckiej konferencji, Adenauer boi się wyborów, albowiem boi się utraty władzy. Dlatego też uczeka się on do prowokacji o charakterze fałszywym, jak np. prowokacja z 17 czerwca br. w Berlinie wschodnim. Wszystko to świadczy o słabości Adenauera.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Nota rządu ZSRR do USA

Agencja TASS donosi: Dnia 31 lipca zastępca ministra spraw zagranicznych ZSRR A. Gromyko zwrócił się do ambasadora Stanów Zjednoczonych P. Charlesa Bohlena i wręczył mu notę następującej treści:

Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich uważa za konieczne oświadczyć rządowi Stanów Zjednoczonych, co następuje:

Według sprawdzonych informacji kompetentnych organów radzieckich w dniu 27 lipca br. o godz. 6 m. 28 wędrowały cztery amerykańskie samoloty myśliwskie, które wdarły się na terytorium radzieckie, zaatakowały i straciły w rejonie miasta Huadian w odległości 110 km

od granicy chińsko-koreańskiej radzieckiego samolot pasażerski typu „IL-12” w chwili, gdy samolot ten dokonywał regularnego lotu ustaloną trasą z Portu Arthura do Związku Radzieckiego, Zginęło 15 pasażerów i 6 członków załogi, którzy znajdowali się na pokładzie straconego samolotu.

Rząd radziecki składając protest przeciwko takiemu procederowi (tej pirackiej napaści amerykańskich samolotów wojskowych na radzieckiego samolota pasażerskiego, do której przyczyniła się jedna z samolotów USA) oświadcza, że

Agencja TASS donosi, że dnia 30 lipca Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR przesłało do ambasady USA w Moskwie notę następującej treści:

Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich uważa za konieczne oświadczyć rządowi Stanów Zjednoczonych, co następuje:

Według sprawdzonych informacji, dnia 29 lipca br. około godz. 7 czasu wladystwockiego, czteromotorowy bombowiec typu „B-50” ze znakami rozpoznawczymi USA naruszył granicę państwową ZSRR najpierw w rejonie przylądka Gamowa i kontynuował lot nad terytorium ZSRR w pobliżu wyspy Askold nieopodal Władywostoku. Gdy zbliżył się dwa myśliwce radzieckie, aby wskazać samolotowi amerykańskiemu, że znajduje się w obrębie granic ZSRR i wezwać go do opuszczenia obszaru powietrznego nad Związkiem Radzieckim, samolot amerykański otworzył do nich ogień i poważnie uszkodził jeden z wspomnianych samolotów radzieckich, przebijając mu pokładzie i lewe skrzydło, jak również uszkadzając hermetyczną kabinę lotnika. Samoloty ra-

zonane na terytorium chińskiej Republiki Ludowej oraz oczekuje, że rząd Stanów Zjednoczonych podmieci kroki w celu surowego ukarania osób odpowiedzialnych za tę napaść i w celu niedopuszczenia w przyszłości do tego rodzaju zbrodniczych aktów ze strony amerykańskiego dowództwa wojskowego.

Rząd radziecki zastrzega sobie prawo domagania się od rządu USA odszkodowania w związku ze śmiercią wymienionych 21 obywateli radzieckich i ze stratą samolotu.

Ambasador C. Bohlen oświadczył, że przekazał notę swemu rządowi.

Samolot USA naruszył granice ZSRR

Agencja TASS donosi, że dnia 30 lipca Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR przesłało do ambasady USA w Moskwie notę następującej treści:

Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich uważa za konieczne oświadczyć rządowi Stanów Zjednoczonych, co następuje:

Według sprawdzonych informacji, dnia 29 lipca br. około godz. 7 czasu wladystwockiego, czteromotorowy bombowiec typu „B-50” ze znakami rozpoznawczymi USA naruszył granicę państwową ZSRR najpierw w rejonie przylądka Gamowa i kontynuował lot nad terytorium ZSRR w pobliżu wyspy Askold nieopodal Władywostoku. Gdy zbliżył się dwa myśliwce radzieckie, aby wskazać samolotowi amerykańskiemu, że znajduje się w obrębie granic ZSRR i wezwać go do opuszczenia obszaru powietrznego nad Związkiem Radzieckim, samolot amerykański otworzył do nich ogień i poważnie uszkodził jeden z wspomnianych samolotów radzieckich, przebijając mu pokładzie i lewe skrzydło, jak również uszkadzając hermetyczną kabinę lotnika. Samoloty ra-

zonane na terytorium chińskiej Republiki Ludowej oraz oczekuje, że rząd Stanów Zjednoczonych podmieci kroki w celu surowego ukarania osób odpowiedzialnych za tę napaść i w celu niedopuszczenia w przyszłości do tego rodzaju zbrodniczych aktów ze strony amerykańskiego dowództwa wojskowego.

Rząd radziecki zastrzega sobie prawo domagania się od rządu USA odszkodowania w związku ze śmiercią wymienionych 21 obywateli radzieckich i ze stratą samolotu.

Ambasador C. Bohlen oświadczył, że przekazał notę swemu rządowi.

Izba Ludowa NRD proponuje zwołanie konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich

Dnia 30 lipca Izba Ludowa NRD zakończyła debatę nad deklaracją premiera Otto Grotewohla w sprawie uchwały z 11 czerwca br.

Izba uchwaliła jednogłośnie rezolucję w sprawie deklaracji premiera Grotewohla oraz oświadczenia do narodu niemieckiego.

Rezolucja Izby Ludowej NRD stwierdza, iż:

Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej przyłącza się do wiadomości deklaracji rządu z dn. 29 lipca 1953 r. Izba całkowicie popiera uchwałę rządu, powziętą od 11 czerwca br. począwszy, uchwałę, której słusność potwierdza już pierwsze widoczne rezultaty.

Orędzie Izby Ludowej do narodu niemieckiego głosi:

Izba Ludowa NRD uważa, że przystąpienie do zjednoczenia Niemiec jest przed wszystkim sprawą samych Niemców, albowiem tylko oni jest w takim stopniu zainteresowani w takim rozwiązaniu tego problemu, jak sami Niemcy.

Naród niemiecki, który w swoim czasie za cenę wielkich wysiłków i ofiar osiągnął zjednoczenie swej ojczyzny, boleśnie odczuwa fakt ponownego rozdzielenia. Nie może się on pogodzić z obecną sytuacją, w której, rozbicie Niemiec pozbawia się coraz bardziej a Niemcy zachodnie przekształcają się w państwo militarystyczno-faszystowskie, któremu się narzuca jarzmo amerykańskie.

Izba Ludowa jest przekonana, że porozumienie w sprawie sposobów zjednoczenia Niemiec i charakteru przyszłego państwa niemieckiego najłatwiej dojdą do skutku, jeżeli sam Niemcy, zamieszkał na Wschodzie i Zachodzie, niezależnie od istniejących różnic zdania.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Wielkie kapitalistyczne monopole amerykańskie i zachodniemieckie nie chcą zjednoczenia Niemiec i dlatego nie dopuszczają do spotkania przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich przy jednym stole w celu omówienia problemu zjednoczenia Niemiec. Kola te odwracają wszelkie rozmowy między przedstawicielami Niemiec wschodnich i zachodnich. Rozmowy takie byłyby również przeszkodą na drodze do realizacji układów z Bonn i Paryżu, które służą uzajajemnie Niemiec zachodnich i wschodnich do przystąpienia do utworzenia ogólnoniemieckiego demokratycznego, mijającego pokój rządu i do przystąpienia do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, podpisania którego nastąpi wycofanie wszystkich wojsk okupacyjnych.

Izba Ludowa wzywa naród niemiecki, by stanowiącymi przedmiotem konferencji przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich jeszcze raz wyrażali swój stanowczy i zdecydowany głos przeciwko zwołaniu konferencji czterech mocarstw w sprawie problemu niemieckiego.

Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, USA i Anglii w sprawie traktatu państwowego z Austrią

Dnia 30 lipca br. Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR przesłało do ambasady francuskiej w Moskwie notę rządu radzieckiego w sprawie traktatu państwowego z Austrią.

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR potwierdza, że odbiór noty rządu francuskiego z dnia 11 czerwca br. w sprawie traktatu państwowego z Austrią uważa za konieczne oświadczyć co następuje:

Ze wspomnianej noty wynika, że rząd USA i Anglii nadal obstają przy wysuniętym przez nich dniu 13 marca 1953 r. projekcie tzw. „skróconego traktatu”. Tymczasem projekt ten, jak stwierdzano już niedługo, nie jest zgodny z poprzednimi uchwałami czterech mocarstw w sprawie Austrii, pozostaje w sprzeczności z postanowieniami w ważnych sprawach politycznych i ekonomicznych dotyczących Austrii, uzgodnionymi na paryskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, USA, Anglii i ZSRR w czerwcu 1949 r., naruszając brutalnie interesy Związku Radzieckiego nie może przyczynić się do u-

tworzenia rzeczywiste niezawisłego i demokratycznego państwa austriackiego. Rządy Francji, USA i Anglii opracowały ten projekt „skróconego traktatu” bez udziału ZSRR i wysunęły go zamiast uzgodnionego w zasadzie między czterema mocarstwami projektu traktatu państwowego, który to projekt został wspólnie opracowany przez cztery mocarstwa na podstawie wspomnianych czterosłownych uchwał w sprawie Austrii.

W swych notach z dn. 14 sierpnia i 27 września 1952 r. oraz 27 stycznia br. rząd radziecki, deklarując gotowość do ostatecznego opracowania „skróconego traktatu” z Austrią, uznał za rzecz konieczną uprzednie wyjaśnienie kwestii, czy rząd Francji, USA i Anglii gotowe są wycofać swą propozycję w sprawie tzw. „skróconego traktatu” dla Austrii. Jednakże rząd radziecki nie otrzymał odpowiedzi o zgodzie na wycofanie projektu „skróconego traktatu” ani od rządu Francji, ani też od rządów USA i Anglii.

Wycofanie projektu „skróconego traktatu” opracowanego przez trzy mocarstwa bez udziału ZSRR i mającego na celu zastąpienie uzgodnionego między czterema mocarstwami jeśli chodzi o zasadnicze artykuły projektu austriackiego traktatu państwowego, umożliwiłoby czterem mocarstwom wznowienie dyskusji nad sprawą traktatu państwowego z Austrią w celu osiągnięcia porozumienia o do nieuregulowanych problemach związanych z zawarciem tego traktatu.

Analogiczne noty skierowane zostały do rządów USA i Anglii.

Nota rządu ZSRR do rządu austriackiego

Dnia 30 lipca Wysoki Komisarz ZSRR w Austrii I. Ilieczewski przekazał kanclerzowi Austrii Raabowi następującą notę rządu radzieckiego:

„W związku z wyrażeniem przez rząd austriacki życzeniem rząd ZSRR uznał za możliwe włączyć na siebie, począwszy od 1 sierpnia 1953 r., wszystkie wydatki ponoszone za utrzymanie radzieckich wojsk okupacyjnych w Austrii i przez to zwolnić budżet Austrii od tych wydatków”.

</